

De Zeeheld

Wijkblad voor Bottendaal

jaargang 11 • nr 4 • september 2006

2 STIL IN
BOTTENDAAL

VERTELFESTIVAL
UITGESTELD

3 EN DE
MASSAGETAFEL
BLEEF LEEG

4 BOTTENDALERS
WETEN WAT ZE
WILLEN

6 VICTOR LAAT
BREL WEER
LEVEN

7 'BOUWERS'
GEZOCHT

8 'ZEKER
WETEN?'

Buena Vista Social Club: Af en toe onderbroken door regen...

foto's: Willemien Geboers

De Zeeheld

Wijkblad voor Bottendaal
verschijnt 6 keer per jaar en
wordt huis-aan-huis bezorgd
op ca. 2000 adressen.

Redactie:

Karin Albers
Jozé van den Hurk
Bas Janssen
Janneke van den
Nieuwenhuizen
Gert Olthuis
Anne-Marie van der
Straaten

Fotografie:

Willemien Geboers

Lay-out:

Martin van Els

Redactieadres:

Buurtkantoor Bottendaal,
Burghardt v/d Berghstraat 114,
6512 DR Nijmegen, e-mail:
dezeeheld@yahoo.com

Het volgende nummer ver-
schijnt begin november.
Kopij, liefst digitaal, uiterlijk 6
october mailen of inleveren
op het redactieadres.

overgoten met een heerlijk beetje zon.
Toch ben ik niet alleen, soms wordt mijn
vakantiegevoel doorbroken met een lang
aanhoudend gedreun, een overbuur met een
housetic en een dolby surround systeem. De
stille is nog niet totaal in bottendaal. ■

Arend Burger

Jan van Galenstraat

Vertelfestival Biotext uitgesteld

financiële zaken waren nog niet helemaal
rond. Daarom is besloten om het festival
te verplaatsen naar een latere datum. In
de volgende Zeeheld meer hierover. ■

Namens de stichting Biotext i.o.

Roel Winter

foto: Willemien Geboers

ingezonden

woensdag 26 juli 2006

Stil in bottendaal

Voorbij het WK voetbal **spektakel** en de drukte van opgewonden voetbal-fanaten, met grootscherm TV en beamer projecties. Voorbij de drukte van het begin van de schoolvakantie en straatbewoners voor hun deur druk **bezig** met het inrichten van **caravans**, kampeerwagens en mobile homes, de **laatste** hand leggend aan mogelijke technische mankementen. Voorbij de grote kinderschare die anders op de driemaster enkele uren per dag in toom werden gehouden en nu uitbundig hun nieuw verworven vrijheid vieren in allerlei luidruchtige spelletjes. Voorbij de rookvlagen van tuin **party's** van burens met Mexicaanse kacheltjes of vuurpotten en geuren van gloeiend houtskool van de barbecue belegd met gemarineerde en geroosterde kippenpoten, lamsbouten en varkenslapjes. En al naar de avond vordert de luidruchtiger wordende gesprekken van ieder die graag gehoord wil worden.

Voorbij de tour de france minder lawaai maar toch een overheersend gespreksonderwerp.

Voorbij het oorverdovende lawaai en de bas dreun van de vierdaagse feesten, de terreur van geluiden die zomeravonden buiten in de achtertuin tot een ware kwelling maken.

voorbij de uittocht van vroeg of laat vertrekkende vakantiegevoelers vierdaagse

logees, luid slaand met autodeuren en nog even natoeteren als afscheidsgroet, nu is het stil in Bottendaal. Auto's weg, burens weg, kinderen weg, vierdaagsegevoelers weg zomerfeesten beëindigd. Vandaag zie ik de veegwagen van de DAR, de straat wordt weer schoon.

Nu worstel ik nog met het verzoek van de burens om op hun planten te letten. Vroeg in de morgen of laat in de avond links en rechts voor en achter en mijn eigentuin sproeien. Maar in bottendaal is het stil de lang verwachte zomerrust is aangekomen, mijn vakantie in het binnenste buitenland is echt begonnen.

Ik zit op mijn bank in de achtertuin te genieten van mijn eigen stille buurt, bottendaal is van mij rust stilte en frisse lucht

De Vierdaagse in Bottendaal

En de massagetafel bleef leeg

Maandag 17 juli 2006. Sportmasseuse Rosalieke Hammecher is onderweg van haar praktijk 'Corpuvita' in de Meijhorst, naar Bottendaal. De auto volgepakt met handdoeken, lakens, olie, zeep en een massagetafel, want de komende weken slaat ze haar kamp op in wijkcentrum De Burghardt. Ze gaat er, samen met een collega, Vierdaagse lopers masseren.

DOOR: JOZÉ VAN DEN HURK

Rosalieke is opgetogen. Het is haar eerste 'massage'-Vierdaagse. Een week lang mag de energieke masseuse doen wat ze het liefste doet, mensen blij maken. Het was oud-wijkcentrumbeheerder Leo die haar tipte dat de vaste 'huismasseur' het wandelevenement vaarwel had gezegd. Hammecher twijfelde geen moment en besloot zelf een ruimte te huren in De Burghardt. Het werd de piano-kamer. Een week lang praktijk en slaapkamer in één voor de sportmasseuse.

Slaapplaats

"Er hing een geweldig leuke sfeer in het wijkcentrum", aldus Rosalieke. "Het blijkt dat er al jarenlang een vaste club van zo'n zestig lopers logeert. Op vier na allemaal mannen. Ex-militairen en volgens mij allemaal minstens boven de vijftenzestig." De masseuse zelf benutte de maandag om haar praktijk op te zetten en een tijdelijke slaapplaats te creëren. "Het leek me gepast om op de massagetafel te slapen, maar was toch wel enigszins bang er in een droom vanaf te vallen. Het werd dus een luchtbed."

Clënten

"Het klinkt ongelofelijk, maar ik heb die eerste nacht gewoon door het vertrek van de wandelaars geslapen." De eerste wandeldag bestond voor de masseurs vooral uit wachten. Wachten op de terugkeer van de lopers. "Om halfvier 's middags lag eindelijk de eerste cliënt op de massagetafel", herinnert Hammecher zich. "En vanaf dat moment begon het te lopen". Opmerkelijk genoeg kreeg de masseuse maar een paar logees uit het wijkcentrum op bezoek. "De meeste cliënten kwamen van buiten. Sommigen wisten het van voorgaande jaren, anderen hebben m'n bordjes zien hangen."

Normaal

Met z'n tweeën hebben de masseurs die eerste Vierdaagse dag zo'n twintig mensen - gemiddeld vier per uur - gemasseerd. "Uiteraard veel kuit- en voetenwerk", aldus Rosalieke. "Wat me vooral bij staat is dat ik iedereen zo verrassend fris vond. Ik heb dan ook van niemand gehoord dat het een onmenselijke dag was. Warm, dat wel. Maar niet ondoenlijk." Kortom, tot zover geen vuiltje aan de lucht in De Burghardt.

Ongeloof

"Uitgerekend de laatste loper die bij me op tafel lag kreeg een telefoontje dat de Vierdaagse misschien zou worden afgelast. Jaaaa, grapje, dacht ik. We hebben het hier wel over de Vierdaagse. Die gelast je niet af. Ik kon het niet geloven. Vooral niet omdat ik van geen enkele cliënt heb gehoord dat de omstandigheden zo extreem waren."

Teletekst

"Ondertussen was het nieuws kennelijk ook bij de andere lopers doorgedrongen, want toen ik klaar was zat de kantine vol met lopers die afwisselend naar Teletekst en TV-Gelderland keken", vervolgt Rosalieke haar relaas. "Ook hier was iedereen vooral verbaasd. Sommigen wandelaars reageerden laconiek - we zien wel - anderen mopperden en vonden inkorten een beter idee. Ik kan me nog herinneren dat een aantal mensen nog steeds ontgoocheld en ongelovig voor zich uit zaten te staren in de kantine. Lang nadat het doek voor de Vierdaagse definitief was gevallen. Weer anderen lagen al in bed. Misschien wel met de gedachte dat er de volgende ochtend alsnog gelopen zou worden."

Rosalieke Hammecher

foto: Willemien Geboers

Ochtend

Was de avond al heel onwezenlijk, de volgende ochtend was dat nog veel meer. Rosalieke: "Toen ik woensdagochtend wakker werd, was er al bijna niemand meer in het wijkcentrum. Op een paar mensen na was iedereen in alle vroegte al naar huis vertrokken. Heel raar was dat. Je zou bijna denken dat er nooit een Vierdaagse was geweest, ware het niet dat ik bij m'n deur briefjes vond van wandelaars die zich excuseerden voor hun afspraak om zich later die dag te laten masseren."

Vastberaden

En zo duurde de Vierdaagse ook voor masseuse Rosalieke Hammecher dit jaar slechts één dag. Maar wat de masseuse in die ene dag heeft geproefd, is genoeg om zeker te weten dat ze volgend jaar weer van de partij is. Met de lakens, met de handdoeken, de olie, zeep en de massagetafel. "Want niets mooiers dan een loper weer op de been helpen en een vermoeide blik om te toveren in een voldane glimlach." ■

BOB vraagt bewoners om mee te denken over de toekomst van de wijk

Bottendalers weten wat ze willen

Hoe ziet de toekomst van Bottendaal er uit? Over die vraag wil de Bewonersorganisatie Bottendaal – de BOB – zich samen met de wijk gaan buigen. Waarom, vroeg De Zeeheld zich af. En hoe? Tijd om eens aan te schuiven bij de werkgroep ‘wijkvisie’ bestaande uit drie BOB-leden: Helma Boerboom, Wim de Natris en Marc Schumm en twee enthousiaste en ter zake kundige wijkbewoners: Tiny Wieberdink en Roel Winter.

DOOR JOZÉ VAN DEN HURK

Waarom een wijkvisie, een toekomstvisie voor Bottendaal?

Helma: “We merkten dat we als bewonersorganisatie de laatste jaren met steeds meer ingrijpende ontwikkelingen te maken krijgen. Denk aan de bebouwing van het Dobbelmanterrein, de bouw van het ROC en nu weer de komst van een parkeergarage aan de Van Schaeck Mathonsingel. Telkens moesten we op

nieuw ons standpunt bepalen. Om dat in de toekomst voor te zijn, willen we een totaalvisie op de wijk ontwikkelen.”

Wim: “Als je namelijk zelf geen visie hebt, dan zijn het krachten van buitenaf die de ontwikkeling van de wijk bepalen. En dus loop je telkens achter de feiten aan.”

Roel: “Daar komt bij dat de wijk onder druk staat. Dat kun je met eigen ogen zien. Bovendien maakt Bottendaal in

het laatste ontwikkelingsplan van het Knooppunt Arnhem-Nijmegen deel uit van het centrum. Dat doen ze niet voor niks. Des te meer reden te meer om zelf na te denken over de gewenste ontwikkeling van de wijk.”

Maar daar is de gemeente toch voor om na te denken over de ontwikkeling van de stad?

Roel: “De gemeente maakt alleen een wijkvisie voor aanpakwijken en Bottendaal is geen aanpakwijk. Trouwens, wat de gemeente veelal een visie noemt is eigenlijk geen visie, maar een plan van aanpak.”

Wim: “Het nut en de noodzaak van een toekomstvisie heeft niks te maken met de vraag aanpakwijk of niet.”

Tiny: “De gemeente hanteert eigenlijk alleen een korte termijnvisie ten aanzien van de wijk.”

Roel: “Ze zijn op een postzegelachtige manier bezig. Een project hier, een project daar. Da’s geen totaalvisie.”

Marc: “En precies daarom is het ontwikkelen van een eigen visie belangrijk. Om tegenwicht te bieden tegen die ad-hoc benadering. Met zo’n toekomstvisie willen we een andere gesprekspartner zijn voor de gemeente. Niet eentje die alleen reageert op allerlei gemeentelijke plannen, maar eentje die zegt zo zien wij de gewenste ontwikkeling van Bottendaal.”

Is het niet een beetje laat voor een toekomstvisie, Bottendaal lijkt namelijk zo goed als af?

Tiny: “Het is nooit te laat.”

Helma: “Als je geen visie hebt, dan ben je te laat. Altijd.”

Wim: Bovendien is een wijk nooit af. Een voorbeeld: woningen worden afgeschreven. Steeds sneller bovendien. Een van de ontwikkelingen die je de laatste tijd ziet is dat vrijkomende eengezinswoningen worden opgevuld door 1-persoonshuishoudens. Da’s een ontwikkeling. Maar is dat ook de gewenste ontwikkeling. Of vinden we als wijk bijvoorbeeld dat jonge gezinnen in Bottendaal moeten kunnen blijven wonen.”

Wiens visie wordt het?

Helma: “Een van de redenen waarom de BOB zo’n visie wil is om erachter te komen wat de wijk zelf wil.”

Roel: “Ik ben ervan overtuigd dat de meeste Bottendalers daar een mening over hebben. Wat we moeten doen is die ideeën boven tafel zien te krijgen.”

Wim: “Maar eerst gaan we in kaart bren-

gen wie er allemaal betrokken zijn bij de wijk. Natuurlijk de bewoners, maar bijvoorbeeld ook ondernemers in de wijk, woningbouwverenigingen die huizen in de wijk bezitten, verenigingen, de gemeente, noem maar op.”

Roel: “Al die betrokkenen noemen we de aandeelhouders van de wijk. Mensen die een belang hebben bij Bottendaal, want laten we eerlijk zijn de enige reden voor mensen om mee te willen denken over de toekomst van Bottendaal is dat ze daar belang bij hebben. Als we in beeld hebben wie die aandeelhouders zijn, dan kunnen we mensen gericht aanspreken.”

Hoe willen jullie tot zo’n visie komen.

Marc: “Wat we willen is dat het vooral leuk wordt om mee te werken aan een toekomstvisie voor Bottendaal. Daarom moet het proces ook niet te lang duren en vooral niet te ingewikkeld zijn.”

Wim: Er mag - nee er moet zelfs - gedroomd worden. Zeker in de beginfase. Pas daarna volgt de vertaling naar de praktijk.”

Roel: “Eigenlijk bestaat zo’n proces uit drie stappen: zorgen dat mensen gaan dromen. Of beter nog de mensen bewust maken van hun dromen. Vervolgens moeten die dromen vertaald, geconcretiseerd worden. En ten slotte is het zaak om die dromen, dat toekomstbeeld met elkaar te gaan delen.”

Hoe zou zo’n visie er uit kunnen komen te zien?

Wim: “Een uitkomst zou bijvoorbeeld kunnen zijn dat de wijk wil dat je je leven

lang in Bottendaal kunt blijven wonen.”

Helma: “Of dat Bottendaal multicultureel moet blijven.”

Marc: “Of een gezellig dorp in plaats van onderdeel van het stadscentrum.”

Tiny: “Uiteindelijk zou d’r best een slogan uit kunnen komen. Eentje die goed weergeeft waar Bottendaal voor staat.”

Roel: “In ieder geval moeten we van het woord visie afstappen. Da’s zo ambtelijk. Daar worden mensen niet warm van.”

Wim: “Bottendalers weten wat ze willen, dat zou een goede naam zijn voor het proces.”

Straks is er een visie en dan?

Helma: “Voor mij is zo’n visie in de eerste plaats een toetsingskader. Eentje waarop we als wijkorganisatie allerlei plannen en ontwikkelingen die op ons afkomen kunnen beoordelen.”

Wim: “Een visie is voor mij simpelweg een blik op de toekomst.”

Tiny: “Waarbij er dingen zijn die je als wijk zelf in de hand hebt en zaken zijn die van buitenaf komen. Maar in dat laatste geval weet je voortaan wat je daar als wijk zelf van vindt.”

Roel: “We moeten in ieder geval niet de indruk wekken dat wat we als wijk vinden, ook gebeurt. Zo simpel is het natuurlijk niet. Wat mij betreft is het proces zeker zo belangrijk als de uitkomst. Mensen motiveren en mobiliseren om na te denken over de toekomst van hun wijk. Dat is waar het in eerste instantie om gaat.”

Marc: “Wij hebben er veel zin in. Hopelijk de andere Bottendalers ook.” ■

Victor van den Berg (links) en Dominique van Hoof

Wat maakt de uitvoering van Victor en Dominique zo speciaal? Volgens luisteraars brengen ze het werk van Brel op een geheel eigen en overtuigende wijze. Victor verklaart hun succes als volgt: "Dominique is een heel avontuurlijke pianist. Ik ben geen geschoolde zanger, maar heb wel een theaterachtergrond. Onze optredens zijn nooit hetzelfde, we dagen elkaar uit en proberen nieuwe dingen uit. Wat ik terug krijg van het publiek is dat zij een totale overgave en een geloofwaardige theatraliteit zien: ik ga geheel op in Brel's muziek. Mijn gebarentaal is niet iets wat ik doe, maar wat gebeurt tijdens het zingen."

Laag timbre

In het dagelijkse leven maakt Victor ook veel gebruik van zijn stem. Hij is al 11 jaar voorlezer in de blindenbibliotheek waar blinde en slechtziende mensen gebruik van maken. Zijn werk bestaat uit het voorlezen van kranten en tijdschriften hetgeen opgenomen wordt op cd's. Verder wordt hij regelmatig gevraagd om te presenteren, bijvoorbeeld om muziekgroepen aan te kondigen tijdens de Music Meeting. Daarnaast heeft hij wel eens acteerwerk in tv-series of filmpjes en werkt hij als entertainer voor mensen met een verstandelijke handicap die op vakantie zijn. Victor: "Ik heb een stem met een laag timbre en lange stembanden die vrij sterk zijn. Ik gebruik dagelijks mijn stem intensief zonder veel problemen."

Herkenbaar

De Brel-vertolker woont nu 9 jaar met veel plezier in Bottendaal: "Het is een ideale wijk in de stad met een warme en kleinschalige sfeer. Elke leefomgeving heeft invloed op wat je bent en doet. Bottendaal is levendig en creatief en ik gebruik bewust en onbewust kleine gebeurtenissen die ik hier meemaak in mijn optredens. Voordat ik ga zingen draag ik een gedicht voor of vertel ik een verhaal. Dit als een soort inleiding om de inhoud van de Franstalige nummers van Brel toe te lichten." Volgens Victor zijn tekst en muziek van Jacques Brel, die 28 jaar geleden gestorven is, nog steeds actueel: "Natuurlijk zijn er dingen veranderd, maar waar het echt om gaat, blijft herkenbaar. Hij blijft ook jeugdige mensen aanspreken, in die zin blijft hij leven. Het is muziek rechtstreeks uit het hart." ■

Muziek uit Bottendaal

Victor van den Berg laat Brel weer leven

Brel in Bottendaal. Victor van den Berg brengt met zijn krachtige stem en levendige uitvoering het tijdloze repertoire van Jacques Brel tot leven. Samen met pianist Dominique van Hoof treedt hij op met het programma: Brel leeft.

DOOR BAS JANSSEN

Victor heeft een indrukwekkende stem en hij houdt van de muziek van Jacques Brel. Hij kent het werk van de Franstalige Vlaming al vanaf zijn jeugd toen hij in de jaren 70 naar de Belgische radio luisterde. Victor: "Ik was direct onder de indruk van zijn gevarieerde muziek en tekst. Hij zong hartstochtelijk over verliefdheid, verlies, armoede, seks, over aftakeling en burgerlijkheid, over alles wat je in het leven tegenkomt. In bijna elk lied hoor je hoe mooi tekst en muziek in elkaar grijpen. Ik had grote schroom om zijn repertoire te gaan vertolken, alleen al vanwege de grootsheid van Brel. Het is heel moeilijk om wat Brel heeft gedaan, neer te zetten."

Vijf jaar geleden voelde Victor dat hij er klaar voor was: "Ik zag dat louter mooi zingen niet genoeg is, want dan mis je iets. Heel belangrijk is ook dat je de passie van Brel niet moet acteren. Dat is

gruwelijk. Je moet jezelf als vertrekpunt nemen, vanuit je eigen emoties en stem vertrekken."

Totale overgave

Victor heeft samen met Dominique ruim 50 keer opgetreden in en buiten Nijmegen. In allerlei cafés, ook in Bottendaal, op particuliere feesten, tijdens de Vierdaagse, in kleine theaters en op verschillende bijzondere plaatsen, zoals in de Botanische tuin, de Stratemakerstoren en de Valkhofkapel. Victor: "We doen niet veel aan publiciteit en we zijn niet echt bekend, maar nadat we ergens opgetreden hebben, worden we vaak weer gevraagd. Luisteraars die toevallig langskomen zijn onder de indruk, zoals tijdens een optreden op de Valkhofaffaire."

**Dit najaar is het programma Brel leeft te zien en te horen in café Maxim.
Voor meer informatie over dit en andere optredens: vdberg@dedicon.nl**

Bottendaal krijgt een website

'Bouwers gezocht'

Als het aan de Bewonersorganisatie Bottendaal (de BOB) ligt, is Bottendaal's levendigheid en veelzijdigheid over een tijd ook op het 'wereldwijde web' te vinden. De wijkgeschiedenis, de kleurrijke bewoners, de kroegjes en eetgelegenheden, optredens, festivals, kunstenaars en muzikanten, bedrijven, clubs, scholen, noem maar op. Alles wat Bottendaal, Bottendaal maakt moet terug te vinden zijn op de wijkwebsite die de BOB voor ogen staat. Maar ook nieuws en wie weet een eigen marktplaats of virtuele ontmoetingsplek. Voor de Bottendalers zelf, maar ook voor de vele bezoekers en 'fans' van de wijk.

Het bouwen van een website voor Bottendaal, dan kan en wil de BOB niet zelf. Wat de bewonersorganisatie betreft wordt het een site van en voor de wijk. Daarom roept de BOB wijkbewoners op om mee te helpen. Het doel: op 1 januari 2007 de mooiste website voor de mooiste wijk te lanceren.

Concreet zoekt de BOB de volgende mensen:

Webbouwers

Voor de technische bouw van de website, stelt de BOB geld beschikbaar. De bewonersorganisatie komt graag in contact met ervaren webbouwers uit de wijk, die het een uitdaging vinden om voor Bottendaal een fraaie, gebruiksvriendelijke site te bouwen. Heb je interesse, reageer dan voor uiterlijk **maandag 18 september** via dezeeheld@yahoo.com.

Redacteuren

Op de tweede plaats zoekt de BOB enthousiastelingen die mee willen denken over de inhoud van de site. Wat moet er op komen te staan? Hoe? En welke mogelijkheden moet de site bieden?

Geïnteresseerd, meld je dan voor **maandag 18 september** aan via dezeeheld@yahoo.com.

Fotografen

Ten slotte zoekt de BOB fotografen die fotomateriaal willen leveren om er niet alleen een informatieve, maar vooral ook aantrekkelijk site van te maken. Iets voor jou? Meld je dan voor **maandag 18 september** via dezeeheld@yahoo.com ■

Heb je nog vragen of wil je wat meer weten? Neem dan contact op met Helma Boerboom (telefoon 356 68 86) of Jozé van den Hurk (telefoon 323 66 51). Denk aan de deadline!

Bottendaler ontwerpt filosofiespel

Zeker weten?

Als kind vroeg Bottendaler Dries van Os zich af hoe het toch mogelijk is dat het heeal oneindig is. Of be kroop hem de gedachte dat mensen misschien wel geen eigen wil hebben. Hij ging filosofie studeren. Tijdens de lerarenopleiding die hij daarna volgde, kreeg hij het idee een filosofiespel te ontwikkelen. Dit leidde onder meer tot een interessante ontmoeting met andere Bottendalers.

DOOR GERT OLTUIS

“Op de lerarenopleiding werd ik geboeid door het Socratisch gesprek,” vertelt Van Os. Een gespreksmethode waarbij je met een groepje aan de hand van eigen ervaringen een bepaald vraag bespreekt, bijvoorbeeld: Wat is geluk? “Ik vond het mooi dat filosofie zo concreet werd gemaakt aan de hand van eigen ervaringen, maar dacht ook dat de methode nog wel verbeterd kon worden.” Broedend op verbeteringen, probeerde Van Os de methode in een schema weer te geven. “Opeens zag ik in dat papieren schema een speelbord.” Een idee was geboren. Inmiddels is het spel – ‘Zeker’ – nagenoeg af.

Lastige situaties

Het belangrijkste doel van ‘Zeker’ is filosofie te vertellen naar een breed publiek. Filosofische voorkennis is niet vereist en er kan gespeeld worden vanaf 14 jaar. Het spel kan als gezelschapspel worden gebruikt, maar ook dienen om met collega’s lastige situaties op het werk te overdenken. Bij ‘Zeker’ gaat het niet om filosofische weetjes, maar om kennis waarmee je de wereld om je heen betekenis geeft. Elkaar verhalen vertellen uit het eigen leven speelt een grote rol. Het speelbord, kaartjes met waarden, dobbelstenen, antwoordvellen, fiches, pionnen en een zandloper maken er een echt spel van. ‘Wie veel fantasie heeft, zich graag in situaties van anderen inleeft en goed is in analyseren, zal winnaar worden van dit spel’ staat uitnodigend in de handleiding.

Testronden

“Via bevriende filosofiedocenten heb ik het spel kunnen testen op diverse scholen. De commentaren van leerlingen zijn zeer bruikbaar,” vertelt Van Os. “Maar elke aanpassing betekent dat er

nieuwe testronden nodig zijn. Bovendien wil ik het met een zo gevarieerd mogelijke groep mensen hebben gespeeld.” Hij vroeg daarom onlangs een groepje op straat hangende Bottendaalse jongeren het spel met hem te spelen. “Het liep geweldig goed. Door met hen te spelen, leerde ik hun wereld kennen en zij de mijne. Precies de bedoeling van het spel,” zegt Van Os enthousiast. “Filosofie zei ze niets, maar na het spel waren ze zeer geïnteresseerd.”

Echt af

“Het vinden van genoeg nieuwe proefspelers blijft lastig,” verzucht Van Os. Hij wil het spel ook graag uitproberen bij bedrijven of instellingen. “Belangstellenden kunnen me mailen. Alleen door het spel te doen, kan het geperfectioneerd worden.” Als deze laatste hobbel is genomen, is ‘Zeker’ echt af. ■

Dries van Os: a.os13@chello.nl

